

relser, og som en senere Taler udvidede i Retning af at indrette Tagetagen paa Christiansborg til en stor Husvildeafdeling, er jo Forhold, som vi kan komme til at leve under, og skal vi leve under saadanne Forhold, maa vi finde os deri. Men dette Lovforslag foreskriver en anden Løsning, som gaar i Retning af, selv om Kontrakter forbyder det, at give Lejere Adgang til Fremleje. Hvad denne Plan angaar, forekommer den ikke mit Parti heldig. Det forekommer os, at den vil medføre overordentlig store Vanskeligheder, ikke alene Krænkelse af Rettigheder — det er ikke det teoretiske eller doktrinære, det her drejer sig om —, men ogsaa paa anden Maade. Navnlig vil den være næsten ubrugelig, naar Talen er om at skaffe Familier Plads gennem Fremleje. Jeg tror, der er saa store Vanskeligheder for Familier ved at leve sammen paa den Maade, at det ikke er nogen heldig Løsning i det hele taget. Vel er der truffet saadanne Sikkerhedsbestemmelser, som at det Husejendeværn, der skal give Tilladelse til Fremleje, skal vedtage Tilladelsen enstemmigt. Men trods det har vi de Betæneligheder, vi har anført, og det gør, at vi ikke kan stille nogen stor Imødekommenhed til Fremme af Lovforslaget i Udsigt. Naar vi skal deltage i kommende Udvalgsforhandlinger derom, vil vi naturligvis forsøge, om det er muligt under en eller anden Form at faa noget brugbart ud af Lovforslaget, men vi møder dertil med store Betæneligheder og nærmest med den Tro, at det er en Vej, som ikke er hensigtsmæssig at gaa, naar Spørgsmaalet om at mildne Bolignøden skal løses.

Til disse Bemærkninger vil jeg indskrænke mig for Øjeblikket, idet vi altsaa fra vor Side vil være villige til at deltage i Forhandlingen, men ikke gør det med synderlig Tro paa, at den foreslaede Vej vil være fremkommelig.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg vil takke de tre første Ordførere for deres Tilslutning til Lovforslaget. Jeg beklager ikke at kunne inddrage den fjerde Ordfører herunder. Det forekommer mig, at det var en meget manglende Forstaaelse af hele Stillingen, der prægede hans Foredrag, og at det var ensidige Hensyn, som hindrede ham fra at anerkende Nødvendigheden af at foretage en saa lempelig Forholdsregel som den, der hertilsigtes. Jeg haaber imidlertid paa, at de tre Ordføreres

Tilslutning er tilstrækkelig til at gennemføre Lovforslaget.

Det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) nævnedes en Række Forhold, om hvilke det er blevet meddelt, at de allerede er under Overvejelse i Boligkommissionen, og jeg er gennem Samtaler med denne Kommissions højtærede Formand inde i de Overvejelser, som i saa Henseende er fremme. Navnlig det sidstnævnte Forhold er en Ordning som maaske bliver nødvendig. Hvis der fra Boligkommissionens Side fremsættes et Forslag derom for mig, vil jeg føle mig forpligtet til at føre det videre frem, og jeg glæder mig over, at der da ogsaa fra det ærede Medlem fra Vinderup kan ventes Interesse for Sagens Gennemførelse.

Wiinblad: I Anledning af det Forslag, der har været fremme fra det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) om eventuelt at anvende Kirkerne til at afhjælpe Boligmangelen, er den Tanke opstaaet, at man kunde gaa den Vej at anvende Kirkerne til Skoler og saa anvende Skolerne til Beboelsesrum for Familier, der staa uden Hjem. Det forekommer mig, at denne Tanke er rigtig. Kirkerne egner sig mindre til Beboelsesrum end til Skoler, hvortil de vistnok forholdsvis let kan indrettes. Jeg fremsætter denne Tanke, for at den kan blive taget under Overvejelse af den højtærede Minister.

Den højtærede Minister gjorde en Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) om, at Højre viste Mangel paa Hensyn i denne Sag. Jeg skal sige dertil, at denne Mangel paa Hensyn har Højre vist i en Aarrække. Allerede i 1912 fremsatte Socialdemokraterne i Borgerrepræsentationen et Forslag om at imødegaa den Bolignød, som man kunde se staa truende over Byen, men Højre modsatte sig det og har siden modsat sig enhver Foranstaltning, der kunde gaa i Retning af at afhjælpe Bolignøden. Denne Modstand har vakt den allerstørste Uvillie, og denne Uvillie gav sig Udslag ved det sidste Borgerrepræsentantvalg, hvor Højre led et betydeligt Nederlag, og hvor Socialdemokratiet fik Befolkningens Flertal med sig. Det undrer mig, at Højre bliver ved at fare frem paa den Maade, at Vælgernes gentagne Mistiliserklæringer til Partiet aldrig belærer det om at føre en anden Politik. Højre optræder efter min Mening ganske selvmorderisk, paa en Maade, der ødelægger